

INICI

Amb el Viacrucis ens disposem a contemplar la passió i mort del nostre Salvador. Així podrem comprendre millor la grandesa de l'amor de Déu i la gravetat del pecat.

Disposem-nos, doncs, a unir al penediment la gratitud i el compromís d'una vida viscuda en l'amor. Ho farem pensant en la creu en la que està clavada, avui, la humanitat: la pandèmia que ha trasbalsat la nostra vida i que produeix la mort a molts dels nostres germans humans.

En el nom del Pare, ...

Primera estació: Jesús és condemnat a mort

La multitud espera en silenci. Pilat dicta sentència de mort. La creu s'atansa. Jesús inicia el camí dolorós cap al Calvari.

La condemna de Crist ens porta, en l'actualitat, a fer memòria dels màrtirs – d'ahir i d'avui– que, tot i ser innocents, són perseguits injustament i condemnats a causa de l'Evangeli. A recordar també totes les persones injustament condemnades i a fer memòria de la nostra fragilitat humana davant el virus, davant la malaltia, davant els perills de tota mena.

Segona estació: Jesús porta la creu a coll

Tota la humanitat pecadora s'abat sota el pes de la creu sobre les espatlles de Jesús que abraça la pesada creu i comença a donar els primers passos per la via dolorosa.

Amb el seu gest, Jesús ens anima a no defugir la nostra creu de cada dia, ni el dolor o el sofriment que comporten el confinament i la por a ser contaminats. Una creu, però, que ens fa estar en comunió amb la seva Passió.

Tercera estació: Jesús cau per primera vegada

Quina tràgica besada, la de Jesús, al dur empedrat del camí! Abatut pel dolor, Jesús cau sobre aquella terra que l'havia vist néixer, créixer, predicar, i que ara el veurà morir.

També molts dels nostres germans poden caure perdent la salut i la vida si nosaltres, presumptuosos, no seguim les recomanacions per evitar contagis

Aquest nostre pecat ens doblega fins a terra i ens fa perdre l'esperança. Només la misericòrdia de Déu ens farà alçar la mirada cap al rostre amorós de Crist.

Quarta estació: Jesús troba Maria, la seva Mare

Veure que Maria és a prop és un bri de consol per a Jesús. La mirada de la mare l'encoratja a seguir caminant cap a la seva ofrena definitiva.

Ja en aquest moment, Jesús "comença" a donar-nos Maria per Mare, perquè li fem un lloc a casa nostra, perquè estigui sempre al costat dels qui, "com mares" vetllen per la nostra salut i benestar, perquè sigui sempre a prop nostre en els perills, en les proves de cada dia.

Cinquena estació: Simó de Cirene porta la creu de Jesús

Va ser generós, encara que potser a contracor. Simó de Cirene ajuda un desconegut, sentenciat a mort, a dur la creu. Gràcies a ell, Jesús té uns moments d'alleujament ... I, agraït, continua el camí.

Nosaltres no podem ser Cireneus del mateix Crist. Però ho podem ser dels nostres germans, com ho és tot el personal dels hospitals que ajuden als malalts a vèncer la malaltia. Que la nostra caritat fraterna ajudi a portar la creu a tots els qui no se senten amb prou forces per a suportar el pes de les contrarietats de la vida.

Sisena estació: La Verònica eixuga la cara de Jesús

Avança, no titubeja. Una dona audaç va i eixuga el rostre de Jesús ple de sang. La Verònica és valenta i actua enmig de la indiferència de la multitud que hi ha ran del camí.

La seva actitud ens fa pensar en les persones que, de manera altruista, ajuden, col·laboren per alleugerir les moltes necessitat que comporta l'actual situació.

I a nosaltres la Verònica ens mou a acostar-nos a eixugar la cara de Jesús, encarnat en els que sofreixen.

Setena estació: Jesús cau per segona vegada

Una terra dura, xopa de suor, de sang, acull Jesús que torna a caure sota el pes del dolor. Però, un dolor encara més viu el fa aixecar i, altra vegada dempeus, continua avançant cap al Calvari.

El món ha caigut en la por, la histèria, la desesperació... El dolor ho omple tot. Les llàgrimes ragen com rierols. Tot sembla caigut, fins i l'esperança. Els presagis són aterridors.

Nosaltres, però, sentim la veu de Jesús que ens diu: "No tingueu por; seguiu al costat meu; fins a la creu; fins a la glòria". Una veu que, per damunt de tot el que pugui fer trontollar la nostra fe i la nostra confiança en Déu, per damunt de les caigudes, , ens encoratja i ens dóna serenitat en l'emergència que ens toca viure.

Vuitena estació: Jesús consola les dones de Jerusalem

Eren unes poques dones que ploraven, sensibles davant el llastimós aspecte de Jesús. "Ploreu més aviat per vosaltres mateixes ... ", els recomana el Mestre.

Plorem, sí, plorem pel mal que ens ha vingut a sobre. Plorem pels qui estan a les Ucis dels hospitals i pels seu familiars.

Plorem també pels nostres pecats. Plorem, però, esperançats perquè sabem que Jesucrist, el Senyor, ens omplirà la mà i el cor amb la gràcia del seu amor i del seu perdó.

Novena estació: Jesús cau per tercera vegada

Jesús sembla caminar d'esma. Mancat de forces, cau per tercera vegada al peu ja del cim on morirà.

L'economia trontolla. Torna a entreveure's el sofriment de moltes persones que veuran perillar la seva subsistència: treballadors que es quedaran sense feina, autònoms i empresaris que no podran aguantar.

Jesús, que cau amb ells, que és al costat d'ells, és ben a prop de l'altar del sacrifici.

Nosaltres volem estar al costat de tots ells, al costat de Jesús, encara que no sempre sapiguem com ajudar-los. Sabem, això sí, el valor que té que ell estigui sempre al costat nostre .

Desena estació: Jesús és despullat dels seus vestits

Jesús, que va dir “benaaurats els pobres, es queda sense res. La seva sensibilitat cau empesa per una nuesa sense contemplacions. El més bell dels fills dels homes queda exposat a ser befa i escarni de la gent que espera el sacrifici del just.

Davant la pobresa extrema de la nuesa de Jesús podem aprendre a ser pobres, tan pobres que no puguem fer altra cosa que, penedit de haver pecat, posar-nos en mans del Pare suplicant-li el seu perdó'. Tan pobres per no poder reaccionar en front del coronavirus que ens hem d'humiliar per demanar-li que il·lumini els investigadors perquè trobin un remei eficaç que ens curi.

Onzena estació: Jesús és clavat a la creu

A la creu, Jesús és enlairat al cim del Calvari. Clavat a la creu, amb els braços estesos, sembla fer una darrera abraçada d'amor, de perdó, de pau, sobre la terra sencera i sobre tots els homes i dones.

Arrecerem-nos a l'ombra de la creu, a l'ombra del perdó de Déu; i que aquest perdó ens faci sentir que només en Déu és capaç de reposar el nostre esperit, de suportar el confinament i de reflexionar sobre la nostra vida i la necessitat que tenim de tornar a Ell.

Dotzena estació: Jesús mor a la creu

Jesús, inclinant el cap, va expirar. *(Pausa)*

Tot s'havia acomplert. En la mort de Jesucrist, el Senyor, la mort ha estat vençuda. També la de les víctimes mortals del coronavirus que esperem que estiguin al cel, on tot és vida.

Del seu costat obert en brolla sang i aigua. Sang que ha de calmar la nostra set de Déu. Aigua que ens ha de rentar i renovar per fer de nosaltres dones i homes nous perquè creiem que "Realment sou, oh Crist, el Fill de Déu; i nosaltres som el poble que vós heu redimit".

Tretzena estació: El cos de Jesús és davallat de la creu i entregat a la seva Mare

Unes mans amigues fan davallar de la creu el cos de Jesús. Maria, la seva Mare, l'espera amb ulls plorosos, com els de les persones que voldrien dir l'últim adéu als seus difunts i no poden. Un gran sofriment afeixuga l'ambient; però la serenor de Maria comunica càlida pau als amics.

Contemplem el gest maternal de Maria: ens mostra el Crist després de la seva lluita amb la mort. Amb Maria, vetllem el repòs de Jesús i el de tantes i tantes víctimes de la pandèmia, per aprendre a viure, com ella, en l'esperança de la resurrecció.

Catorzena estació: Jesús és posat al sepulcre

El sepulcre ens aparta dels difunts. La llosa del sepulcre de Jesús sembla que l'aparti dels humans. Però allò que aparta de Jesús no és la llosa del sepulcre, sinó la del pecat.

Que el Pare del cel, que va remoure la llosa del sepulcre de Crist, aparti de nosaltres la llosa del pecat. Sabem que qui va apartar aquella llosa apartarà la del pecat que pesa damunt nostre i ens ensenyarà a assumir, des de la fe i l'esperança, el que, a causa del coronavirus, haurem de canviar en la nostra vida.

Final:

Déu, però, té sempre l'última paraula. Creiem fermament que Crist no acaba en el sepulcre, sinó que ha ressuscitat!

També ara Déu coneix el nostre sofriment a causa de la pandèmia del coronavirus, el sofriment de la humanitat sencera. Per això li demanem que aculli tots els difunts en el seu Regne i que a tots ens doni la salut del cos i de l'esperit, ens faci superar la situació actual i ens doni la pau.

Pare nostre

Oració: *Preguem.*

Beneïu, Senyor, el vostre poble que ha commemorat la mort del vostre Fill en l'esperança de ressuscitar amb ell; concediu-li el perdó, doneu-li el consol, augmenteu-li la fe, assegureu-li l'eterna redempció; compadiu-vos dels vostres fills que pateixen la pandèmia; alleugeu el dolor dels malalts, enfortiu els qui en tenen cura, acolliu en la vostra pau els qui han mort i, mentre duri aquesta tribulació, feu que tothom es vegi alleujat per la vostra misericòrdia. Per Crist, Senyor nostre. Amén.